

Kl. 10:22

(Ordfører)

Anders Samuelsen (NY):

Ny Alliance kan selvsagt støtte intentionerne i det her forslag.

Det er altid sådan med sådan nogle forslag, at hvis man bladrer frem i dem, finder man et afsnit om de økonomiske og administrative konsekvenser af hver enkelt element, og om de administrative konsekvenser står der, at de positive konsekvenser er lettelser i kommunerne i forhold til registrering og opfølgning på de unge, og om de negative konsekvenser står der, at vejledningsindsatsen i kommunerne særlig skal målrettes unge med et særligt behov for vejledning.

Det er stort set intetsigende, hvad der står der. Det er svært helt at vurdere konsekvenserne af et sådant forslag, og det er selvfølgelig også en del af sandheden. Men problemet er jo sådan grundlæggende, at intentionerne er alle enige om, men spørgsmålet er så: Vil det lykkes at få det ført ud i virkeligheden, eller kommer der blot mere bureaukrati ud af det?

Vi vil fra Ny Alliances side prøve at følge op på det i udvalgsarbejdet, for jeg tror sådan set ikke, at der er nogen som helst ude i systemet, vejledere og andre, som er i tvivl om, at der er behov for en målrettet og sikker vejledning. Spørgsmålet er, hvordan man får det virkeliggjort. Det her er et bud på, hvordan det kan gøres, og intentionerne støtter vi helt sikkert, og vi ender med stor sandsynlighed også med at bakke op om forslaget. Men det er bare vigtigt at understrege, at vi hele tiden, når vi laver den slags ting, skal veje den gode vilje op mod risikoen for yderligere administrative byrder.

Kl. 10:24

Formanden:

Tak til ordføreren. Og så er det undervisningsministeren.

Kl. 10:24

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Tak til ordførerne for principiel støtte. Også tak for tvivl og kritik.

Jeg er sikker på, at vi med dette forslag opnår nogle forbedringer, men jeg er ikke sikker på, at vi har fundet de vises sten. Det er derfor, jeg lægger meget vægt på den forsøgsparagraf, som er indført. Vi siger altså til kommunerne: Nu gennemfører vi forenkling, vi sikrer sammenhæng og progression, vi laver en kvalitetssikring, og vi præciserer målgruppen, men vi beder

jer om at overveje, om man kan finde nye midler til at nå det samme mål.

Målet er jo at få 95 pct. til at tage en ungdomsuddannelse. Vi er langt fra målet, og alle kræfter inden for vejledningsområdet skal sættes ind på at få de sidste 15-20 pct. med. Det er dem, kræfterne skal bruges på, og ikke alle mulige unge, som selv kan finde ud af det.

Så skal man alle steder måle resultaterne af indsatsen. Jeg har været i UU-centre, hvor man fremragende kunne redegøre for succeser og fiaskoer og for, hvor mange der gik videre og faktisk fik en ungdomsuddannelse, og så har jeg været andre steder, hvor man overhovedet ikke stillede det spørgsmål. Jeg har besøgt 10.-klasser-centre, hvor man ikke anede, om eleverne bagefter gik videre i en ungdomsuddannelse, og slet ikke, om de fuldførte ungdomsuddannelsen, og det er selvfølgelig helt uholdbart.

Så nu gælder det altså om at koncentrere kræfterne om den del af de unge, der har brug for det, og det gælder om at måle, om det virker. Og hvis det ikke virker, er der nu en paragraf, hvorefter man kan gå helt nye veje.

Når jeg satte den paragraf ind, var det, fordi jeg tror, man bør forsøge med mentorordninger, som også fru Anne-Mette Winther Christiansen nævnte.

I går hørte jeg om et lærerpar på Sjælland, som hver fredag kører ind på en erhvervsskole, hvor de er mentorer for hver deres elev. Det fungerer, og det har nedbragt frafaldet. Og det er amatører, det er ganske almindelige mennesker, som har en elev hver.

Det er vigtigt, at de unge oplever, at der er en person, der viser dem særlig opmærksomhed, og ikke bare, jeg havde nær sagt, endnu en lærer eller behandler, som bliver betalt for det. Kan man finde mentorer, som vil tage et personligt ansvar i forhold til frafaldstruede unge, er det det allerbedste, og det er der heldigvis erhvervsskoler som er kommet langt med.

Skulle der være kommuner, som vil sætte noget sådant i system i samarbejde med Foreningsdanmark/det frivillige Danmark, som jo kan levere meget mere, end vi tror, vil jeg opfordre de kommuner til at tænke nyt og komme til ministeriet og sige: Kunne vi ikke få lov at gøre det på en helt ny måde? Så vil de løbe en åben dør ind.

Konklusionen er, at dette forslag er en klar forbedring, men det er ikke nødvendigvis de vises sten, og derfor beder jeg om stor målrettethed, og jeg beder om, at man er meget opmærksom